Μαξιμου
ΜΑΡΓΟΥΝΙΟΥ
οι
ὕμνοι
ἀνακρεόντειοι

Α.Ω
1601

210

ΜΑΞΙ
ΤΟΥ Μ
ΝΙΟΥ ΕΠ
Κυθήρων
κρε

MAXIM
GVNII
CYTHE
Hymn
o

Cum interpr

CONRADI

A v
Ex officina typog

ANNO S

Hymnos Rhu
Æternam

A.K.
* BIBL

ΚΟΡΡ
ΟΡΙΤΤΕ

ΟΣ ΔΑΒΙΔ
ΛΙΩι ε

Πολλῶν μ
κα, λογι
τέ μοι ἀνδρῶν
παρωχημένῳ
παρεγενόμην
τῇ Αὐγούστῃ Φ
τεῖα φέρει ἀνή
πων Μάρκος ὁ
φρονητικῶς μα

ΚΑΙ ΤΟΥΔΕ ΚΑ
ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ Α. ΣΙΔΕΡΙΑΔ
ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ

οὐχ ἥττον
ὑμῶν ξεν
διημερεύ
τὸν εὐδαιμ
ρᾶσθε ἐδ
χόμενοι
ζων. λέγ
φιλεσάτ
ἐπισκόπε
νίᾳ ἀνα
ὕμνους, οἷς
θήκαις ἐ
μεταφρα
δῆ ἐκτυπ
αὐτὸ γὰρ
γενήσεθ
μᾶλλον δ

δεξόμφονΤὸν
Τα πόνον, τὴν
δὴν φιλικῶς α
τέλεσα τοίνυ
ὑπεχόμην, ἀ
ὑ λῶϊον δὲ (τ
ἀλλὰ φοβῆμ
εθν μεΤαφεά
τάτυς ἢ ἐυσε
τὸ ὑψηλὸν κα
τέρεν εἰ ἐφικέ
φεασις ὑκ ἐδ
ἵνα γὰρ μὴ εἰ
θεοπρεπὲς καὶ
ως, ᾧ κεχρῆ
Μαργοωνίῳ,
γων, ὧν ὁιδαμ

πεζόνη εἰ
φονη, ἡς
τῶν γλω
ῥωμαϊκῆς
κτός ἐστιν ἐ
πολυστρεφ
Ἀλλ' ἔσω
ἰάφεασις
ὅλη δόξει
ἄκυρος π
εἶχον ὐδὲ
γειν τοῖς τ
σιν, ἀλλὰ
πυ πιστῶς
τυπώμαλι
ἐυλόγως σ
δε τὺς ὑμ

ἐν ποιῶν συζέ
τῶ κόμματ Θ
ποιημάτα τῶν
τ Θ τῶ Ἀλεξ
ρίου τῶ Θεολό
ἐφαμίλλῳ γ
τέρῳ μέλῃ αἰ
θανάτῳς, ὑμ
ἀνδρῶν, βα
φρενὸς καρπ
σεμνὰ βλασ
μαι δέσου καὶ
ἡμᾶς ἐυνοίας
ὥσπς γενέαῳ π
ραίρω καὶ σέβο
ἐν τοῖς μάλισα
ποιῶμαι τὸ γνω

νέναι. οἶδα
ϛȣ, ὅτι εἰ
ἀυτȣς γε
προσῆκεν

ΜΑΞΙΜΟ
ΓΟΥΝΙΟΣ,
θήρων ἐπίσκοπ@
Ἱερσαστίῳ, σ
ἐυ

Καὶ τὸ ωεὶ ἐμέ
τα μέγιστα κεχ
φώπαΐε Ρι περσάσι
ἡθῶν, ναὶ δὴ κ τὸ ω
μάτων γενναῖον, ὁ κ
φωνητικῆς ἐπιστολ
κρεουλείων ὕμνων π
τὸν σοφώτατον Ε
ὄνυχ@ φασὶν ἐπ
ὧν ὅποιγε σμικρολ
χρως ἀυλεξισᾶν τα
εἰς χάριν ἀγάπης
διεγερθήσομαι, εἰ
τῷ χαριζόμθ@, ο
ἔχων τῆς τοιαύτης
τάγμασι. χαίρω
χαπώμθ@ παρα

ἢ τὰ σλωα
τῶν σωλεθη
κρεοντείων α
παφράσεως
ἐναπέθηκέ μ
ΙΘ. κέντρον,
νυ τὰ σά.
τοῖς οἷς ἐγὼ
αὐτῃ τῶν λε
τηλι, ὡς μικρ
ΙΔφεασιν, αὐ
γενέαζ τὰ σα
χέα τε καὶ αὐ
ΙΔ τῆς ωθεί σε
αντλαμένων
λῆς σλε, καὶ τῶ
κρότερα. σὺ
ὑγιαίνοις τὸν α
λᾶντά σε παμ
τῆς ἐνΙΔάρκα ὁ

Τοῦ αὐτοῦ

ἄλλη

Πολύμοι τῷ θεῷ
ται, Κόρραδε λο
ὅτι σοφῷ ἀνδρὸς φθά
ἑλληνῳ, καὶ ὅτι (οὐδὲν
(καθαρῆμασι) φιλομ
ἀπιρτῆθαί σου τῆς ψυ
ἔρωτα, καὶ λυσαπόσο
μης, καὶ τῆς περὶ ἐμ
ἀνεπερώθην πολλάκι
σου ἀνὰ χεῖρας ἔλαβον
μην καὶ τὴν φύσιν αὐτὴ
τε ὕσαν, καὶ θεὸς πᾶν ὅ,
σα, εἰ μὴ ἔνθεν κἀκεῖθ
καὶ νόσοι ἀθεοσδόκητ
χήν. ἀλλὰ γὰρ ἵνα μὴ
ἰδοὺ σοι τὰ μικρὰ τᾶυτ
πέμψαι θεοῤῥήμαι,
μεταξὺ νῶν συνῖσαμέν
τατον, κἀμοὶ ἐν τοῖς μ
παρείτιον τίθεμαι· θε
ἐμοῦ· κἀκεῖνος μὲν ἀν
τάς ὁι θεοσκυθσας ἀθ
ἐνόντων ἡμῖν· σὺ δὲ μὴ

ἡμῖν, καὶ πρὸς τ
μεως. καὶ γὰρ ἔ
φειλόμενα με
ἡμᾶς εὐνοίᾳ, τ
φω καὶ λάμῳ· μ
νῳ ἀφορμῆς, κ
μαι γράμμασ
θρωπον ὑγιαί
Βέλτερον καὶ τ
πρόσειπε. Ἐνε
τὸ ἀφ ῳ δ' ἔ

IN LATIN
PRETATIO
rum Græcorum
NII, Episcopi Cy
metro exposuit
RITTERSHV
Academiæ
te

ARgolico cecini

Præses Cytherûm
Hos Latiæ recinit fa
Altorsianæ fam
Non minor ipse, sch
Vterq; certant :
His illisq; bono : Gr
Angustiore quòd
Ausoniæ totum com
Quo lumen vsq;
Multa vtriq; tamen
Quòd vtriusq; C
Cuius ab afflatu diu
Has texuêre ma

GREGORI

IN AN

MARGV

RADO

QVI olim
Cecini
Se barbiti æ
Inuenit. Vr
Pro Teio se
Donec datu
Antiſtes, ec
Doctiſſimu
Veſtig
CONRAD
Feliciter, m
Opinione n
Et omnium
Anacreonti
Siquidem re
Laudemque
Cultiſſimi p
Latino-Teu
Præſens ad v
Videtur a fui
Secli beatita

IN HYM
MARGVNII
CONRADO F
è Græco in La
conuersos i

MICHAE

Fra

OTER beatu
Noctis trem
Scelerum solutus,
Hunc concitatum
Et cor beata sauci
Radij corusco cum
Cœlestis ille lucis in
Cœlo supinas men
Tunc ille tollens p
Et feruidis irrump
Ipsum IEHOVAN
Hoc entheatus te d
Qui siccitatem rel
Hac impetrauit ar
Totum flagrabat S
Omnemq; Samari
Nusquã humor alt

Præſens leuar
Findebat æſti
Tenuem nec
Necabat ipſos
Ægrum trah
Hîc propitia
Orbis Mona
Ventoq̃ pluu
Hiems ꝓpinq
Phrenetica o
Noctēq̃ glom
Præ ſe tenebr
Præcipitat in
Sic res refect
Nam quid pe
Vltrice flamm
Raptũ Proph
Vi duplicata
Ardentis h
Hoc vota poſ
Cum ſupera
O ergo ga
O & vice in q
Teq̃ ò beatum

Hac, Rittershusi,
Quam labe purã,
Sancti paratam F
Hymnis sacratis
Antistitis sequax p
O Christianæ men
Dubitare noli, qui
Nati cruore ablute
Votis rogaris, nixe,
Hoc impetrato mo

DE HYMNI
RITTERS

Res, verba, & r

Apti sunt nun

Huldrich

Ὕτ

Εὐχαρ

Λαμπὰν μ
πάλα
ἡμῶν θεὸ μ
ὑπ' ἀφράστ
ἔρωτί τ' ἴσομα
φῶς τοῦτ' ἐγ
πλαθεὶς χ
καὶ πνεῦμα πα
γαίης μέσον π
ζῶον καθεστ
λάμπον θεὸ
τῆς εἰκόνος μ
ὄφις δ' ὁ πα
φθόνῳ σφο
ὀλεθρίῃσι β
ἀπαγσίοις τε
δεινῶς ψιθ
ἐξηπάτησεν
καὶ τῆς ὀκεῖθε
ὤσεν καλῆς τ

HYM

Qui est Gratiar

catio

Hortus me ha
Plantis scate
Pulcerrimis, Dei c
Per prouidentiam
Et nemini explica
Paremq; nostri am
Vitale lumen haus
Limo creatus, atq
Anima insuper b
Terram inter atq;
Animal, Deiqúe
Imaginis refulgen
Communicatione.

Malignus ille
Serpens dolis subin
Tantum bonum in
Suggestione praua
Et nox ijs susurris
Calumniando mer
Decepit (heu) mea
Beatitate prisca
Priuauit expulit q

ἐξ ὀρχάτων
ὧν θῆκε, φ
πάμπαν μ
οἰκτρὸν δ' ἐπ
νόων σε πῆ
ἐπεί ἢ τρα
ἰατρὸν ἐχ
πλάσης ὁ π
σπλάγχνο
ξένως κατῆ
ἀνθρωπόμ
λαβὼν ἀπ
γέννησιν ἐκ
ἔτω δέ γ' ἐ
ἀφαρπάζα
δραχοντίης
ἀφαρπάζα
εἵμαρτο ὅς ῥ' ἐ
πεθεσ δάγματ
ἄβυλ' ἀπεκπ
δι' ἔ ἐὸν παρ
πικρῷ δέμα

Deiq; patris hort
Quibus ipse me e
Præfecerat, me ab
Spectaculum eran
Ego mentibus bea
Cum vulneri huic
Medela nulla ades
Rerum omnium c
Miseratione ducti
Ad me noua arte
Regni poli relicto,
Hominumq; more
Dignatus est puell
Tactus rudi virilis
Ita asserit Draconi
Raptum me ab ore
Ereptum ab ore M
Mihi debitæ & fe
Mandata qui supr
Temerarius reliqu
Hac gratia ille sese
Leto dedit vorand
Leto truci atq; acer

σωὲθλασ
κάρηνον ὑσ
ρεὶθρων Ἰορ
ἁμαρτάδω
ἀφημοσύν
ἐμβαπὶζας
ἀναιδὲς ὃς
ἐραῖον ἐνσα
ἐμὸν νόον ἔα
κινήμασι κρ
ἐς βόθρον α
πειρῶν θ' ὑ
τρίβυς ἐμῆς
ὀιςρηλατεῖ
ἵππων βίη
παλιμβόλω
ὀργᾶν κινῶν
ἀτάθαλα
πάθη τε θυ
πίπτθν ἐρεὶπ
ἱππηλάτην
ὃς ἡνίας διοι

Caput ſed eius vn
Iordanij fluenti
Contriuit & refr
Hîc ille fœditaten
Hîc crimen omne
Purâqúe terſit vn
At hoſtis impud
Stimulo ſuo moleſ
Mihi irruit, laceſ
Mentem meam a
Vt præcipitem en
Protrudat atque p
Subuertere ille ten
Pedes mihi ambu
Ille impudente eq
Ferocem adurget
Vt inordinata perg
Percellit ille ment
In probra vt ipſa
Seſeqúe perdat ill
Huc vi ille tendit
Vt, frema qui gube
Auriga, humum

πυρσὸν μέγα
ἐκ πυρφόρ
ά μοι φλέγ
ἐντόαθιον σκ
πῦρ μοι ὁ ἐμ
σὺ δ' ἀλλ' ἐ
σῖω χεῖρα,
περόρριζον ἐκ
δόλους πικρ
σήσας πάλα
ἄνασσα φὲν
παλιαστύτῳ
ἔργον ξένον π
ἐξήφανας θα
πολύρροον σὺ
πεζὸν διεκβ
λαὸν σὸν Ἰσρ
εἶπας δὲ, κα
λόγῳ τῷ πα
ἅρμα φλογὸ
παχυδρόμυ
φαεσφόρυ μ

Magnam deinde fl
Suis ſtruit ſagittis
Ignita tela vibrans
Malignus ille, & ig
Mihi inſitum excit
At tu, benigne Ieſu
Mihi, quæſo, porge
Qua ſtirpitus Beliæ
Dolus omnis eruatu
Quondam fluenta
Conuerſa ſtare iuſti,
Nouosq; inire curſus
Miraculoſa patrans
Siccans maris profu
Mirus ſequeſter vn
Populum tuum pede
Tranſire præſtitiſti.
Verbum ipſe protuli
Producta cuncta Ve
Tuo extitêre nutu.
Currum igneum Gi
Celerrimi ſtitiſti,
Qui lucis auctor au

ἤμειψας ἐπ
παίδων τ
φλόγ' ἐς δ
ἄσωτον ἠλέ
πόρνης ἔλυ
κακενδέτων
θερμὸν δακ
ἑήσας καὶ ἀ
σῶ κραπέα
ἀείῤῥοον φο
ἤγειρας σκ
καὶ παῖδα Ἰα
πάλιν πνέον
λεπρὸς ἢ σ
τυφλοῖς τ' ἔ
καὶ πνεῦμα
κὤρης σιδω
κλίνην ἐπῆρε
λύσιν μελῶν

Tu ſeptupli Camin
Flammam, tribus
Puerisqúe deſtinat
In rorem abire larg
Nutu tuo imperaſ
Tu prodigi miſertu
Meretriciorum an
Infauſta vincla ſco
Amara lacruman
Clementer exuiſti
Cruoris ipſe fœdum
Tu fimbriæ ſtitiſti
Tactu perenne flum
Tu filiam Iairi
Ab inferis retrac
Vitalibus reductan
Auris, reſuſcitaſti
Mundaſſe te lepro
Viſum dediſſe cæcis
Accepimus: mal
Te ſpiritum expuli
Sidoniâ è puellâ.
Alius ſuum ipſe ſ
Membris priús ſo
Portauit integer ia

καὶ συγκύ
κ᾽ δ᾽αίμονα
καὶ πενθερ
ἀφῆ χερὸς
θερμανσίην
πλείω δ᾽
ἀριθμὸν ὅσ
τί θαῦμα,
ψύξῃς φλ
ἀεννάῳ κρα
δρόσον τὴν
ἐμοῖς ἐπ᾽ ἀ
ἣν μοι φέρο
πᾶσαν σύγ
ὅπως τὴν ὑ
ἄκραντα χθ
πατρός τε κ

Recte ambulare cu
Facis, & repellis, h
Tibi, Spiritus mal
Tactu manus febr
Flammam à socru
Medice optime, ab
Et plura adhuc pat
Numero illiganda
Quid miri erit, si c
Me liberaris æstu
Flammante, mîqu
Æterna pocla roris
Infuderis, rigando,
Refrigerando prun
Quæ me coquunt c
Hunc tute, quæso, pr
Vitam per vniuersa
Indesinenter vt mî
Tua finienda nunq
Patris qúe Spiritus
Bonitas canatur hy

Τοῦ αὐτ

μικθῖς

Πάλιν κ
ὄρφνη
ἐνδ ἀλμασιν
θολοῖ τε, κ
τόξα σφοδρ
ὅπως μόρον
ψυχῇ ἐμῇ
ψυχῇ θεῖο μ
θλίβει δέ μ
κὴ πλάγχ
σὺ δ' ὁ σκότ
σελασφόροις
ἄναξ πατρὸ
φῶς ἄφθιτ
ἀμφοῖν ἀεὶ ὁ
μονὰς, τριάς

HYM

Deo ſupplicans,
perturbationi

NOX horrida,e
Negotium fac
Mihi nigricansq́
Duriſſimi Tyranni
Obiecta viſa ab aſtu
Impura me inquiet
In meq́ tendit arcu
Acuta tela vibran
Animæ vt parare
Poſſit meæ,Dei quæ
Spiraculum eſt ab o
Superæq́ portio aur
Valdè ille viſcera a
Cor torquet,angit,v
At tu,ſerenitate
Lucis fugans tenebr
Rex, Patre nate ſum
Æterna lux,vtriſqu
Deitate parqúe Flat
Monas ſimul Tria

ὑμνεμόνη
θεὸς ξένως
ὁ λάμψας
καλασάσ
θεραῦσον
λῦσον νέφ
λάμψον δ
τέτε με
τρέψον δ' ἐ
σῆς πανθ
βάλλων ἐ σ
πρωτέροις
καὶ πέμπε
χῶρον, τὸν ἔ
πολυπάτ
νοήμασιν ἢ
αὐγαῖς τε σ
ἀναπέρε ἐμ
καὶ νύκτα κ

Celebrata ſemper h
Vnus ſimulqúe trin
Deus, modò ſtupend
Qui lumen in tenebl
Sedentibus refulſti.
Tu ſpicla acerba fran
Nubem hanc teneb
Tu diſcute atq; pelle.
Lumen tuum mihi
Malisqúe me aſſere
Conuertéque arma
Pharetra è tua poten
Feriens eum ſagittis
Penetrantibus mage
Detrude eum in tene
Quà ſempiternus h
Ipſum recepit olim
Vacordia cadentem.
Mens noſtra ſed leu
Alis librata ſurſum
Et ſemper incaleſcat
Radijs tuorum amor
Pijsq; cogitatis,
Tam nocte quàm di

ἄλγος δὲ
ἔμπηξεν ὀ
μεσαγτάτο
τήκε δέ με
ὑπεῖκον ἀ ς
ἀδὲ χρόνω
ἄτ' αὖ λόγ
ἀ καρδίας
ἀ δακρύω
ἰατρὸς ὢν σ
εἰ τᾶτό σοι θ
(τί γὰρ σο
πανδερκὲ
ἔργον μένει
μᾶλλον δὲ
τίς οἶδεν, εἰ
ὄγκον χαλ
ὁρμήματ
ἐχθίστατον τ
πυχύδρομό

At hunc meum c
Quem in intimas
Furtim vaferrim
Infixit ille, qui me
Torquet, miserrim
Liquare tabe tenta
(Non carmen a
Non temporum ill
Mitescit, aut mede
Suspiriis ve cordis,
Non lacrumis prof
Tu vnus meum hi
Si vis, potes meder
(Nam quid sacræ I
Oculos, per vniuer
Tensos, queat later
Factó ve perpetrat
Animó ve cogita
Fortasse, fastuosum
Animi vt prema
Vergentem inordi
Odium & sibi lucr
Ac proximum ru
Hoc me afficis dolo

τίς οἶσθεν, ε
πληροῖς ἐπ
εἰ τοῦτό σοι
παίων καὶ
ψυχᾶς ἐμῆ
εὐχᾶς ἐμῆς
ἔργων ἐμῶν
ὅπως σωθῆ
ἐμέν σε ὄνθ
νόσων ἐμῶν
ρύσην βροτ

Τῦ αὐτ
χὴν

Ἔως τίνος
ὁ γεύσε
ψυχὴ ἐμὴ κ

Et quis ſcit, an' ne
Infirmitate robur
Tuum meâ implea
Tu, inquam, meo h
Si vis, potes mederi
Salutifer mihi ad ſ
Pæon, meæq́ menti,
Meæ & precationi
Omni & meo labor
Vt liberatus, hymn
Tibi accinam peren
Qui plaſta me crea
Medicusq́ mî exti
Morbos fugans ac
Hominum genusq́
Seruas redemptum

HYMN

Ad ſuam ipſius
tat

QVo vſq́, Mens
Guſtare pocla
Diuina, dulciora
Fauo atque nectare

ἐξ ὧν βρύουσ
περωνῶν ἀε
χαρισμάτω
ὅσοι βίου μα
μακραὶν φυ
ὠκυπέρῳ μ
εἵλονο σῶμα
τρύγοντες ἐγ
χαμευνίῃ θ
τῶνοισί τε π
ἐκυσίοις πθ
ἄπαχθ' ὅπω
μὴ τῶθς νόον
καθέλκον εἰ
ἀσυμφόροις
λάχεν καθ
ἀνωτέραν, ο
σκρτήμαθ' ἀ
διαστήνε ὀιακ
ξωωρίσα τ

Vnde vſque & vſq
Fons limpidus bon
Origo gratiarum,
Hos vſque nutrien
Qui euanidâ atqu
Vitâ hac procul rel
Sanctum parare c
Student, & eleuare
Ad alta, mentis a
Humi-cubatione
Fractum abſtinent
Laboribusqúe ſpon
Obitis ſibi ſubactu
Ne fors inordinato
Et inſolente faſtu
Menti recalcitran
Sublime id efferatu
Ne noxió ve motu
Deturbet hanc thr
In quo locata degit,
Vt perdomet ſuâ vi
Recalcitrationem
Exorbitationes,
Duplicem regatqúe

ϑυσηνίων
πειθήνιόν
ὑπηρέτην ϑ
πεῖος βελ
κάλλη φύσ
ὁρᾶν τε τῇ ἐ
ὅπως πέλα
εἰκὼν, ὁμόι
μετεσίῃ λό
ὑπερτάτοις
ἀμηχανόν
ἄφθαρτ
ὕλῃ εἰς ἓν γ
ςρέφῃ δ' ὅ
εἰς κόσμον α
ἄςρων νοῇ χ
πόλοιό τε κ
πέλας μέγ

Errore contumac
Ruentium huc &
Equûm, ſuisqúe h
Reddat mage aua
Faciens ſibi mini
Obeundo vt impe
Melior ſubinde
Videatqúe, pulcri
Quanta indolem
DEI vt ſupremi
Sit, Mentibus be
Similisq́, particep
Intelligentiæ, atq
Rationis : arte mi
Pulcerrima illa, &
Corruptionis omn
Cum mole corpora
Vnita pars cui ſit :
Vertatqúe ſeſe in
Vbi lucida aſtra fu
Animo impigro
Et aſtricas chorea
Gyros Poli Cyclos
Magumque Soli

καὶ νυκτί φ
μήνης ἐϋδρ
θάλασσα
τὴν μὲν φέ
αὐτάρ γε τό
καὶ κήτεα πο
τὴν δ' τρέφ
καρπῶν γε
πανδαμσίῃ
ἅπαν γένος
πεζόν τε καὶ π
ἄμπαυμα
ὑμνῇ δ' ἀν
ρέκτην ἀγαθ
σοφόν τε δη
ἔνθεν δ' ἴχν
κινῶν, φάος
ὅσσον γ' ἔην ἐ
ὅσσον δ' ἰδωσι

Facemqúe noctilu
Phœbes, iter tenen
Rectum: & mare,
Illud vehens sinu a
Mutum genus na
Magnum simulq; p
Opsonium capi apt
Vnáque magna Ce
Hanc fructuum f
Omnis modi atque
Quibus illa libera
Conuiuium instru
Auimalium omn
Genus, volantium
Calcantiumqúe te
Genuina quæ est v
Superûm canatqúe
Sapientem & Arch
A quo hæc creata
Seruant suum tend
Hinc porrò eundo
Quà detur atque f
Lustrare lumen ill
Contendat, in Deo

μύσις θεῦ μ
αὐτοασύτοι
βλάσης τ ἀ
καὶ πνεύμα
μορφῆς μιᾶ
νοῖ λόγους
μυςηρίων τε
ἐξαισίων τε
ὧν χρησότης
δεδειχε κοσ
εἰς πᾶν γένος
ἀποσκοπῆ
τύτε τροπὴν
εἰς βελτίω ἀ
ξύμπαν τε τω
γένος βροτ
ὅσον δίκαιο
ὅσον τε τῆς κ

Mortalibus reluc
Patrisque semet or
Sed verò nemine o
Natique Patre mi
Modo inexplicabi
Et Spiritus verend
Trini Dei vniusqu
Perlustret & Prona
Opulentiamque sac
Mysteriorum, & o
Operum genus bon
Benignitate mirâ
Homines quibus be
Seruator ille mundi
Promptus iuuare cu
Lustret dehinc nou
Meliora fata mun
Seriem nouamq; re
Ad iudicis tribun
Vultusq; ter verend
Genus omne quandu
Mortalium renatu
Tàm qui fuêre iusti
Quàm qui impij fu

μοίρας, ὅσω
νομὴν δικαί
πυρὸς δὲ τ
ἀλγύνον ἀιὲ
λήγοντ᾽ ε
αἰῶνι παρ
κεῖνο τρυφ
θείαν τ᾽ ἀεὶ
θεωρίαν θεῶ
ἓ βέλτιον τί
ταῦτα τρυφ
ἡδυσμά τε κ
σωτήριόν τε
τοῖς εὖ βιῶν
κατ᾽ ἀξίαν
ὅσοι τρυγὸς
πάζαντο γ
ποτηρίᾳ ἀνυ
κακῶς δεδο
καὶ σῶμα εὐ
βακχεύμασ

Vt quiſque, quod m
Facta ipſius, repori
Retributione iuſtâ
Quando impij flag
Miſeranda pabula
Qui non remittet
Sed viuet omne in
Iuſti at Deum vide
(Quo quid magis
Æuoqúe ſempitern
Et gaudijs fruentur
Quæ terminanda
Hic guſtus eſt ſalut
Hæc mentis eſt vol
Recreatioqúe, qua n
Melior dari vlla po
Queis vita verè in
Ex dignitate menti
Qui verò fæculenta
Vina hauſerint, me
Bibendo pocla, terra
Prono tuente vultu
Et farciunt ſaginâ
Corpus, ſuæqúe men

ἀγνὸν ἀπιλ
πέρον, κάτ
ἀπόρον δὶ σ
τετρημένῳ
ἀνλῆσι νῆρ
ἠδ' ἀιθέρ
τί δ' ὅ τὸ χ
ἐτώσιον μθ
ὥδε φέρε
κἂν μαινάδ
λαμὸν χολ
μόρον φέρε
ἠ τέρψιν ἀ
μοχθηρὰ τ
τίς κεν λόγ
τί σοὶ θέλ
ψυχὴν ἐμὴν
μοίρας τίν
αἱρήσεαι κα
ἤτοι γ' ἔλοιο
ἀντ' ὀδενὸς
μθόντά τ' ἀ
πόλον τε ἀνλ

Alas grauant pre
Vt concidant deorſ
Saxisq; ſemina ind
Fundo & carente v
Potum hauriunt a
Cœlum impiè & la
Quid peius hiſce di
Hi terræ inane pon
Ferunt, graues ſibi
His guttur impium
Viroſa bilis vrit,
Dulcore falſo adimp
Blandâ enecatq; m
At quæ dehinc ſeq
Tormenta, quis proj
Quid quæſo concup
Fieri tibi, mea ò M
Age, dic mihi: ha
Te ſtare parte malis
Meliora nonne præ
Peioribus? Polum n
Dubitas ſolo antefe
Nonne eliges deince
Æterna præ caducis

καὶν μυρίας
ὁσημέραι σε
ἀλγηδόνας
πήκασί θ' ὁ
πείρατρα α
ὅις σε κλονεῖ
θηλᾶ τε ἐξορ
ἀνιαλμάτω
αἰωνίᾳ τε ἄι
δράκων ἀεὶ
καλῶς γ' σὺ
χρεῖσόν τ' ἔχ
δεσμᾷ τε τ
καὶ πυρφόρας
πυρὰν σβέσ
καὶ ἡδονῶν ἀσ
καὶ βορβορῶ
ἀσωλίης ἀνά
τί γὰρ βίῳ
ὄναρ διδράσκ
καπνός τε ἀχ
ὄνδαλμά τε σ

Tibi licet ferenda
Afflictio indies ſi
Numero carens m
Carniqúe quidqui
Tentationis, ille
Malus Draco atq
Dum te gradu mo
Satagit, Deiqúe ve
Exterminare iuſſi
Et luce ſempitern
Tu, mens mea, eug
Sapiens benè atque
Ope freta, tuta, Ch
Cuſtodiáque fidâ,
Eiuſq́ vincla rum
Ignita tela ſtinguer
Cupidinumqúe fla
Impuritatem & o
Lutoſa probra cum
Aſotiæ pudendæ.
Namque iſta vita
Et ſomnium fug ax
Euanidusqúe fum
Vmbraticumq́ ſpe

καὶ ἴχνη
παθημάτω
ἀκήρατον
ζωῆς ἀεὶ μθ
τάυτης ἐλθ
κοινωνὸς, ὦ
ψυχὴ, ὅτω
σὺν πατρὶ κ
πνοῇ τε τῇ ἁ
ἐσομθμόις
ἐυθαιμόνω
σήσης καλὴ
λῆξιν ποτ' ἐ

Τοῦ αὐτ

μθμον
ἰκ

Κλύδων μ
τραχὺς
καταιγὶς ἠθ
καὶ πνευμάτων
ὄγκον φέρου
ζάλης φέρου

Vestigium haud pe
Affectuumqúe tu
Collata vitam ad
Beatitate plenam,
Opulentiâ refertam
Verâ atque sempite
Hanc, Mens m
Et particeps stude e
Illius, vt Patriqúe,
Natoqúe, Spirituiq
Coniuncta semper,
Beata in omne viv
Et desinente nunqu
Tripudies choreâ.

HYMN

Supplex, in se ipsi
ne ter

Fluctus me (ehe
Cupidinum imp
Agitat graui procell
Elatioqúe mentis
Tumidæ ac nimis su
Tumultus vnde m

βυθῷ τε πο
ὄλεθρον ἠδ
καὶ πότμον
θαλασσίῃ ἀ
ἀργὴ δὲ πε
ἢ ναυλικῆς κ
ἀμηγανεῖ
καὶ οἰακας
λιμὴν πάρεσ
καὶ πάντα ν
καὶ κρύπτετα
αὔγασμα νυ
ἄστρων σέλα
ὄρφνης ἀμα
ἑλπὶς τ' ἀπ
ἐπισάτης γα
καὶ λοιπὸς ἐ
τίπτε σφοδρ
σάλον τε τῶ

Exiſtit, & profund
Iam iamq; deprim
Extrema commina
Mortemque, luct
Præ ceteris, marin
Hic omnis otioſa es
Ars nautica, atq;
Nec exitum inuen
Quatiat licet gube
Vllum valet: nec v
Portus videtur vll
Terra aut videtur
Nocte omnia obru
Lunæque noctiluc
Fax conditur teneb
Iubar omne nox &
Adimet polo reſti
Spesq; omnis auola
Nauis magiſter ipſ
Dormit: nihilq; re
Niſi mors mihi opp
Cur, quæſo, cum iſt
Et tam graues proc
Tam noxiosq; vent

κυδοιμὸν ἠ
καὶ ὁλκάδ
καὶ κίνδυν
ψυχῆς ἐμῆ
ὑπνοῖς ὁρῶν
ἤδη ποτ' ἐν
πολοίῳ μικρ
μύσεις ξυν
δένδρ κλύδα
ὕπνον γλυκ
κράζοντας
τοῦτόν τε σκ
σκοίμιζας
ἠδὲ σφοδρ
γαληνιᾶν τε
ποντίζον αἰνε
κράτ λόγ
τί δὴ γόης
ἄλγημα κα

Ὁ ΔΗΜΟΣΙΟΣ

Rabiem marisq́, ta
Vehementiam & i
Nauisq́ mersionem
Periculumqúe cert
Animæ meæ mis
Cur, quæso, quando
Seruator, ista, dorm
Tu nauigans & ol
Mare cum tuis, m
In naue, cum proce
Grauis, & feri tum
Incumberent, ab im
Pelagusqúe concita
Capiensqúe tum q
Misertus es tuorum
Clamantium, atqu
Oculis procul fuga
Mare sopijsti, & ir
Venti hinc & hinc
Compescuisti, & or
Ponti truces procell
Verbi tui vnius vi.
Quare ergò, cum ei
Cordis mei hunc d

σεναγμὸν ἡ
φωνὴν ὁμῶ
(τί γὰρ, μ
εἰδὼς, καλη
ἄυραν τὴν
ποιῆς ἄημα
φαεσφόρο
μακρὰν φῶ
ψυχῆς ἐμῆς
ἡ λῦσεν εὐθ
ϗ πᾶυσε βο
χειμῶν ἐμὰ
κάμοὶ ἔνεσι
πᾶυρα δὲ
αὐτὸς δ' ἴδ
χορηγὸς ὢν
ὠνειδίζας σ
μύσαις τοῖς

Suſpiria hauſta ab
Et lacrumas meas
Vocem meam & ſi
Noris, Beate (quic
Rerum omnium la
Seruator, vſq; diffe
Tam longùm opem
Tuam & ſerenitat
Placidumqúe moll
Riſum, tuæqúe luc
Amabilem nitor
Gratiſſimumq; ful
Illa illicò poteſſet
Meam hanc fuga
Sedare concitatos
Mentis meæ tum
Cœno ac luto referi
Etiam mihi fi
Si parua, reś ne mi
Tu quod deest mih
Benigne munerato
Quamuis id expro
Socijs tuis reprenſi
Tamen ſerenitate

δῶκας τὴν
Ἰὼβ ἐγὼ ὁ
ἔγνων δὸ θέ
κακώσεων
βροτοκτόνε
βελῆς τῆς
ὡς ἂν φανῇ
ἐμοῦ δὲ τοῦ
ἐκ ἐμπάγη
ψυχῆς πλα
τοὐναντίον
καὶ βορβόρῳ
αἰαχρῶν αἰεὶ
ὀιστρῷ τε τῶν
καὶ μυρίων
ἐπιῤῥοαῖς τω
ὁ δ' ἐξέκαυ
ἀθήσεων ἀν
ἐπικλίσας τ' α
ἐμῆς φρενός
αἰεὶ τέφραν
ὅπως μέλαθ

Ipsos tua beasti.

Iobum scio da

Cruciatuum figuri

Varijs & haud fere

Examinandum ab

Dracone, qui saluti

Infestus vsque nost

Te hoc largiente, Iu

Probatus inde vt es

Animo at meo ipse

Nego datum esse ro

Imò in luto voluto

Fœdi vsq; & vsq; a

Indesinenté que æst

Stimulor, malæq; in

Maculæ mihi atq; s

Quem verò ego exc

Ignem mihi ipse, ape

Quasi sensuum fene

Temerariaqúe stult

-clinatione mentis ,

Focum vsque & vsq

Nolentis ac volentis

Quo ad ædibus peri

ὀλιγῆκάκα
ἑκόντα ἠδ' ἄ
κᾶυσιν, Λόγ
ὁ πρὶν τὸ πῦ
κατάδροσον
χειμῶνα σ
σορέννυσι θα
φλοῖσβον π
σβέσας σὺ
ωάυζας σ
ὅις με βροτ
ὁσημέραι κθ
ἀμήχανον τ
ὦ πάντα ἔυπ
ὅσ' ἠκάνυς
ὅτ' ἂυ χερὸς
μένφν ἢ εἰ π
θέλεις, θαλ
σωρκὸς κλόν
ὀλκεῖ ἢ τᾶτ

Incendij crearit
Dolo malo Beliæ.
Verbum ô Pat
Exſtingue rore flan
Qui roſcidâ aurâ
Violentiam repreſ
Clibani, atq; tempe
Nutus tuus tumu
Maris & graues
Compeſcat vnus o
Tu, quæſo, & hunc
Extingue, & hunc
Compeſce, & has p
Homicida queîs pe
Leo indies maligni
Quid tu haud patr
Cui omnia expedit
Sunt, pronaq; & p
Quæ nemo homo p
Humana dextra po
Quòd ſi manere &
Et hos meæ marino
Carnis voles tumu
Et id tua videtur

ἔμμαθε τεῦ
ὅπως φρο
ὁφρῦν τε μ
ὅπερ μισητ
καὶ πολείοσι
μήτοι γε σ
δίδε γ' ἐμ
φέρειν ζάλ
φέρειν δὲ
ψυχᾶς ὅμ
καὶ νῦ μθύ
ὅπως ἀεὶ γ
ὑμνῶ τε σεῦ
ἄφρασον ἡ
τὴν σὴν ἐμθ
καὶ πνεύματ
ἐκπεμψιν α
σῦ μεσάτ

Præstare prouident
Vt humilis ac remo
Procul insolente fa
Viuam: (Superba q
Exosa mens & ipsis
Mortalibus: quic
Credas Dei ante vi
Mihi gratiâ tuâ a
Patiens feram vt pr
In me tumultuante
Ignemq;, qui me ad
Anima vt tamen
Mens pura semper
Celebrare quò quea
Hymnisqúe prædica
Diuinitatis ortum,
Generationem & ill
Tuam, bone ò Reden
Quam nemo quit pr
Sanctiqúe missionem
Flatus, tuumq; Patr
Medij inter atque te

Τοῦ αὐ

διάγ

Η΄λυξ
ἄρην
θυμοφθόρε
παλαιγενε
σύριγμά τε
ὀκ φωλεῦ
ἴυγξι λυσιγ
σειρήνιόν τε
καὶ κρημνο
ἐμφύλιον δ
καὶ μαινάδ
πυριφλεγ
καὶ θυσκάζ
ὁρμὴν, πυρός
θαίμων ὁ μ
τρέφει ἑοῖς
ἀνημέροις θ
ἀνηλεῶς πυ

HYM

Supplex ad Deu

in ſolitudine

qu

CVras quidem

Trucesqúe Ma

Animivorasq́ Erin

Et priſca fata fugi,

Draconis & ſuſurr

Salientis è cauerna,

Et illices amores,

Sireniosq́ cantus

Blandos, iterqúe pra

Sed inſitam mihi ill

Caliginem, & latra

Illum igneum Gehe

Ruentiumq́ equoru

Vim vix mihi dom

Flagrationem & ig

Quem nutrit vſque

Elatus ille Dæmon,

Inmitibus ſagittis

Crudeliter petens m

ψυχὴν ἐμὴν
ἐμὰς φρένα
ὅπω φυγέ
ὅπω κρατεῖ
μάτην δὲ μ
τέρεν τε δα
ἀνω φελὴς
ἀναστροφή
ῥακένδυτος
φεῦ μοι, πε
ἔοικα ναυτι
ἴλιγγον ἠδὲ
ἀλεύεμμ δ
κυδοιμόν τε
φυσωμμή
δοκῶν ὁς, ὁ
μοίρας τιν
ἐνιζάνε μεσ
καθήμμ
ὅ μὴν σάσιν
ταύτην φέρ
ὅ τοι τόπ

Conuulnerare me
Satagens, meumq̃
Hæc ergo vincere
Et his abire liber,
Miserrimus nequi
Suspiriumqúe frusl
Lacrumæ caduntq̃
Inutilisqúe eremus
Colitur mihi. Ad
Pannosus (hei) lacc
Miser eligo vagar
Quasi nauseans ob
Studium cui sit om
Vertiginem & rota
Fugere, & maris tu
Tu mentis vsque &
Qui dum hac opin
Certa malum istud
A parte nauis ortur
Mediumqúe se rep
Malum accubatq
Non effugit tumul
Quem nempe gesta
Non, vt putabat ips

ὡς ὅιε πω, ἐν
οὕτως ἐγὼ
ἐκπαῖν θέ
ἀπαθάλω
αἰχρῶν ἰδ
ὄχλυ μακρ
τρίβυς δ' ἐ
τύτυ ὅπως
λέληθα δ'
πυρὸς ἔχων
ἐνποθίυς κ
ἃς ὁιδενῶς κ
θυμοφθόρυ
σκαλεύμασ
ἃς ὑ τόπυς
ὑ δ' μακρύων
ὑδὲ βρότει
ὑδ' ἄλλο μη
κἂν πάντα
καπασβέζα
εἰ μὴ μόνον δ

Errore opinionis,
Positu à loci creat
Ita funditus quoq
Spinas reuellere op
Inordinati amori
Cupidinisq; praui,
Turbâ procul rem
Habitare cœpi ere
Voti vt mei esse co
Quirem. Sed ô sea
Mihi esse semina i
Vel sic, miser, nesci
Quæ clanculum ex
Fodicatione praua
In exitium suum ip
Mea mens malign
Hæc non restingua,
Flumen've lacrum
Loci vel arcta clau
Hnmanáve vlla v
Ratio vel vlla, qua
Peragremus vniue
Nisi gratiæ suæ alm
Instillet ipse rorem

ἐμοῦ χάρις ο
ἔδειξεν ὃς β
ἄφλεκτον ὁ
ἐγκειμήν
ἔρρεψεν ὃς π
μετάρσιον κ
ψύχοντα ἐ
καὶ λαμπαδ
τί θᾶυμα, κ
λάμψῃ φά
σελασφόρο
λαμπηδόνω
τί θᾶυμα; ε
καταστέφ
κάυσωνα, ὁ
μικρὸν δρόσ
λοιπόν γ' ἐμ
ἄμπαυμα ὁ
καὶ πρόσβολα
ὅπερ τε καὶ μ
τὰ δ' ἄλλα μ
πυδὴ ὅσα β
ἀντεισφέρει

Meus mihi ille S
Rubum sacramq;
Non passus est fla
Vi flammea vora
Et qui pyram cam
Refrigerando ver
Rorantis in vicem
Iubens facis loco ip
Splendentis esse to
Quid ergo mirum
Lucis suæ aureæ o
Si illuminet profu
Noctis meæ teneb
Mirúm ne, si meu
Restinguat aridum
Rorem impluens p
Hoc vnicum super
Solatium in malis
Inq; impetu tyran
Et maximum qui
Pusilla verò certè
Sunt prosus illa cu
Quæ hominum p
Studiumq; nouit

ἔρημον ἂν δ
βιόντε ἠρεμ
ὅπω θεὸς νό
κινημάτων
ἢ νύκτα σκο
καὶ φῶς ἐὸν
χάρις γὰρ
φωτὸς μαν
εἰ ἢ σκότ
ἅτερ φάος
τῶς τοῦτ' ἀ
καὶν πηνὸς ὅ
δ' ἠέρ πο
ἔχοι τὸ δ' ἀ
ὄρνις σός εἰμ
κεκασμένη
ἅημα δὸς τ
ὅπως ἄνω φ
ὅπως σὲ τοῦ

Amplectere ergo
Vitamq; solitaria
Vbi Rector esse co
Affectuum digna
Deus ipse, noctis
Fugans, suæque l
Radijs micans se
Nam gratia vlla
Quî possit esse, v
Lumen? Quis a
Inamabiles tenel
Has dissipare pos
Qui est luce desti
Auis licet volucri
Sit, & aërem pen
Non absq; luce id
Præstare possit illa
Volucris tua ipse, S
Ratione prædita, e
Tu Spiritu mihi a
Tuo leuato, sursum
Vt euolare, teque
Propius queam tu
Coramq; te potiri.

καὶ φῶς δὲ
ἀμυδρὸν ἐστι
εἰ μὴ φάος ἀ
λάμποιτο φα
ὅ μοι δίδα σι
ὦ μοι νόον κα
ἐπιῤῥοᾶις ἀρή
πεῳχεύμασι
βλάστη θεῦ ἀν
ἄφθεγκτε πα
ἀκραντῳ ἠδ
ῥιζης μέση καὶ ἀ
μορφὴ μία τ
κόσμε ὅλε σω
ὅπως σκότῳ
ἁμαρτάδων ἀ
ἄκραντῳ συγκ
σωστικὴν χορε
ἀσωμάτοις νό
ἀνέσπερον πα
φάους τρισηλ

Quòd ſi qua ineſ
Tenuis profectò l
Nimis & maligr
Diuinitus perenn
Splendeſcat auct
Hanc tu mihi ede
Meam foueq; me
-effabili meatu ,
-ſpiratione dia,
Patris carentis or
Germen, Deiq; ſpl
Puriſſimusq; ſtatu
Inter Patrem atq;
Medius trilumin
Et vnicè vna forr
Saluator Vniuerſi
Scelerum, impiæq
Vt horridas teneb
Fugiens, agam ch
In omne lætus æv
Cum mentibus be
Quæ corporum ex
Vinclis, triforme a
Lumen tuum, qu
Abſcondere vlla n

Τοῦ αὐτ

ρι

Ὦ μοι ἐγ
ἄναξ
ἀβουλίας Φ
κὴν βουλικὴ
κακοσχίλου
μάται καὶ ὃν
ὁκ παιδόθεν
δειναῖς πέδ
κακοτρόπε
πολάνων τε ἠδ
ὥμην ἄρις καὶ
ὄικων καλῶν
ὑψυρεφῶν π
θέμεθλον ὃν
ἃ πέτρα ἦν ς

HYM

Supplex Chris

fes

E*Heu malorum*
Instantium vn
Rex, omnis inscie o
Saluator optime:
Quàm stulta cogit
Necessitate quàm
Seruilibusqúe vin
Irretij, occupans m
Labore inefficaci,
Erraticoqúe amore
Primis ab vsq; vit
Malè heu, malè he
Annis, puertiáque.
Atqui mihi videba
Præclarus esse struc
Et ædium editarun
Et turrium archite
Fundamen at locat
Non petra firma sta

ςηρίγμὸν ἐπ
ἀλλ' ἄμμ@
δονῶσι μὴ
πηχαῖα δ' ἀ
ροιζηδὸν ἐλκ
βροχὴ ἰδ' ἐμ
ἔξυγρον ἐμφ
πίωῃσι δ'
ἐρείπια σέγ
οἰκτρῶς δ'ὁ
τίνες δ' ἄρ
ἔκλιζον ὀυς κ
ψυχῆς ἐμῆς
λιθῶδες ἦν
βέλημ' ἀμ
ἀεὶ ἐφησυχ
λευκάζον ἤν
ἔξω φέρεζ@
ὕπεζλον ἀγν
μορφάζετο
ἐντόαθιον κα

Fulcrum ædibus f
Malè fida verùm
Ludibrium futur
Vento hinc & hin
Quam deinde flu
Et ſubruant proce
Compaginem & n
Magno impetu re
Aedes trahunt ru
Miſerumq; cerner
(Hei) ædium cad
At qualis illa, qua
Structura noſtra ſt
Animæ meæ pericl
Studio malo excita
Lapidoſa nempe C
Malè nata cogitat
Operata ſæpe praui
Cor præferebat ext
Adulterum colore
Pulcrè quidem albi
Oculisq; neſcientum
Iucunda blandient
At intus obtegente

ἀσχήμονα
πόκρισιν
πάνυ ἀπο
οἰκότριβας
πλόξης ὅσσ
ψευδωνύμ
ῃ ἢ πάλ' α
πόλοιο ῥίψ
ἑωσφόρον
κρίσῃ θεῦ δ
παῖδες ἢ π
νήριθμοι ἠδ
πειθήνιον α
ὀυδὲς κακῶ
τῆμ Θ βρ
πνέυζαντες
ῥέεθρά τ' ἐρ
ἔσειζαν σκ
ἀπαίσιον τι

ædum quid abſon
Hypocriſin vocâris
Abominandam vb
Domeſticas habeba
Quas falſa gloriæ
Titillat, atque faſtu
Hatioqúe mentis,
Quæ cœlitus quoqu
Arbitrio Dei æquo
Detruſit vſque ad
Illum Tenebrionem
A luce proferenda
Qui falsò nominat
His vtriuſque ſexu
Numeroſa nata pro
Quæ ſemper aure p
Nimis audiens mal
Aqua deinde latè in
Et irruens procella,
Validiqúe flabra ve
Structuram inauſpi
Euerterunt ab imis,
Quaſſata, rupta, fu

καὶ πεῖρα μα πῆ
ψυχῇ σ' ἐ
ἄγειρεν ἢ τ
βλάβην ἔν
θυμόν τ' ἄν
βροτησίαν
πέτραν ἢ
θέμεθλον
σώζοιτο ὡς
λίθους ἔχω
οἱ τίμιοι ἔα
χρυσῷ ἰδ'
κεκασμένο
πλουτισμὸς
ὅλβῳ τὲ δ
τί γὰρ σαο
κρεῖσσον σε
ἧς ὄλβος δ' ἐ
θεόν γ' ἔνι β
παπανότητι
ὑψηπετοῦς
τοῖς εἰδόσιν γ

Nouaq; hæc erat r
Inopina, mira pro
Quam mens mea
Prolapsa strage m
Noxâ graui intus
Superûm grauata
Hominum & per
Nunc fulcra firmi
Solidoq; structa sax
Didici locare scitè,
Domus vt mihi er
Stabilis, benè atq; s
Ornata & his lapi
Pretio qui & arte
Qui & candido m
Fuluoq; mira fulge
Piosq; abundè dita
Opulentiâ perenni
Quid castitate nan
Præstantius pote es
Qua quisque desti
Nunquam Deum
Humili deinde cor
Ad alta prouolante
Quid pulchrius po

ἀληθὲς ὑμ
κεκηρυγμένοι
σιωπειδὸν &
ὑπ' ὄψεσιν
ἐς καρδίην ἀ
τί βέλτιόν τ
καὶ ἀγγέλοις
βροτὸν παρ
περώσεως ἐ
πάσχει νόο
ἄνωθεν ἢν ἀ
πηλαυγέσι
ὥστε κράτ
μέγιστον, ἠδὲ
αὐτόστυτον,
ζωηφόρον κ
μυστηρίων τε
βάθεσιν ἐμ
ὅστόν θ' ὑπ
κόσμῳ καλὸ
ὅστόν τε ἐν χ

Hinc altitudo ver
Mortalibus redu
Quid conſcientiæ
Integritate maius
Coram Dei eſſe vi
Penetrantis in cor
Hæc Mentibus be
Similes propè vna
Homo tunc humo
Celeri peragrat alâ
Superûm thronum
Flatu fruens ſecun
Potentiam vt vide
Roburqúe poſſit in
Radicem & alman
Diuuitatis ortum,
Et Spiritum. vnde
Viuentum atque n
Vt, quà licet, quis in
Myſterijs profundi
Et quanta pulcritu
A prouidentiâ orta
Manarit hunc in o
Et quinta deinde ſ

ἔσομ ἀεὶ ἐξ
μακάρτερο
τοιαῦτ ἐγω
δομήματα
ἰσχὺν σέθεν
τὼ ἑτερας ἐπ
τᾷ ἀκρογω
λίθᾳ, ὃς ἀυ
ἐπείγομαι ἐ
αὐτὸς δὲ μ
τὴν σὴν χα
τούτοις τέλ
ὅπερ κράτις
σωτήριόν τ
ὄυτε βροχὴ
πηγαῖα ὄτε
ῥαγδαῖοι ὄτ
σεῖσαι ἐμὸν
ἔξοσιν ὀδὲ τ
δομηθμόν
σοι, σῶτερ, ἀ

Perrennibus futu
Beatius quid hoc
Talem domum de
Soter benigne Iesu
Mihi te fauente,
Viresque largient
Stabili in petrâ loc
Saxoque in angul
Quod ipse es, exci
Mens nostra læta
Tu, quæso, submin
Mihi gratiam tua
Vt cœpta nostra fin
Queant bono poti
Qui sit mihi saluti
Tunc nulla vis aqu
Tunc nulla vis pro
Nec hinc ruens &
Ventus, mihi nocer
Poterit, domum ve
Quassare vel pusil
Nempe illa firma, p
Innixa non mouen
Stabit mouenda nu

σύ μοι δδδῶ
σωνεργάτης
ἔμοι γε, ἢ π
τὸ ξύμπαν,
δδδῆρα τῶν
τούλων τε σ
βροτὸς ἀπε
σὺ γὰρ δίλ
ὅτ' ἔργον, ὅτ
νόημα, ὅτ' ἔ
οὐδέν τε τῶν
κρείσσονός γ'
τέλους τέυξ
σὺ ζάρκα μ
φύσηζας ἠδ
σὺ ἢ πεσόντ
ἀνήραγες πό
σὺν σαρκὶ σ
σὺ τε θνεῶτ'
χαρίσμασι

Tu, Christe, mî be
Præbe manum, &
In hac domo exstr
Opusqúe perfice on
Vt te, ô Pater, celeb
Te munerum opti
Hymnis canam da
Homines quibus i
Nam te sine, ô Pote
Finem assequi bea
Potest: nec vlla ce
Feliciter vel acta
Vel cogitata: Fato
Sublimiore penden
Tu carne vestijsti,
Tu spiritum beatu
Vegetante me imb
Lapsum deinde ru
Carne in tua excita
Et ad polum eleua
Tu gratia tua me
Donans facis benig
Vt mortuus resurga
Miseratione tu me,

ἐυπλαγχ
ἢ πρὸφθα
καὶ σαρκὸς α
κοινωνίας
σὺ καὶ τελ
ἂν μὴ ἄκα
ὅλως ἐμὴν
ἂν μὴ φέρ
ὄγκον βαρ
ὠθοῦντά τ
ἄσβεσον ἢ
ἂν μὴ ἄναγ
χόρτον, πυ
καὶ ποῖκα
ἐνθήσεται
αἰωνίως βι
πόξης τῆς

Quæ fine clauſula
Seruator ante ver
Dignatus ipſe car
Communione mir
Quam nulla vox
Queat ſatis profa
Mens nulla cogita
Et finem ad vſque
Seruabis, & beabis
Infructuoſa ſi non
Via noſtra prorſus
Plumbum ve depr
Tumore prægraua
Detrudat in Gehen
Et ſempiternum in
Contagió ve carni
Contaminet, vel ig
Me pabula aggrau
Gratis & inferes n
Vbi manſio ſuperna
Referta ſempiterna
Beaittate floret.
Ibi gloriam tuam
Indeſinente cantan

ἀκηράτοις
πᾶσίν θ' ὁ

Τοῦ

Τί μοι λ
ἐαθὴς
καὶ πλᾶτ
καὶ μὴ φρ
εὐσαρκίη τ
καὶ σῶμα ἐ
καθαίρεσιν
φρενῶν τ' ἀ
ἐνθαλμάτω
καὶ ἡδοναῖς
ἐνλόαθιον πυ
καίεθαν εἰ
τύφεσαν εἰ
τί μοι κενῆς
φυσήματ
μέλφ, ὀνειράτ

Cum Mentibus b
Mortalibusqúe i
Agitabo perpes æ

HYM

In ſ

QVò lucidi lap
Rigensqúe v
Mihi quorſum op
Quas poſſidere ſa
Stultis datur mali
Quò pulcritudo c
Quid corpus exci
Mentem interim
Animo interim ſi
Mandata dia ſper
Fodicetqúe ſi volu
Pyram inſitam mi
Succenſa quæ arde
Extincta, faſtuoſa
Quid vana item t
Me gloria, afficitq
Elatio, atque ſomn
Inania vſque vexa

ὅις τὴν βρό
ὕλη κακὴ σ
φύσιν κ᾽ τ
νόον τὲ σκ
πολιμβόλ
μηδὲν φέρ
ἐμοὶ μέλοι κ
ἀνακλ ἔρ
ἐρᾶν, ἰδὲ τ
θεῖο χρησ
τῶς μὴ ἐόν
παρῆζεν εἰς
δοὺς σῶμα
κ᾽ πνεῦμα ἐμ
δῶκεν λόγ
κόσμησε δ᾽
γαίας μέσον
σήζας μεσο
τὸ μὸ γ᾽ ὅπ
νόησιν εἰς σκ
ἄλληλον ἠδὲ
αὐτοσύτοιο
τὸ δ᾽ ὄφρ ἐμ

Nostram, domant
Errore turbulenta
Reciprocante cura,
Quæ nos juvat ne
Mihi cura sed
Regis potentis acta
Divina ponderare,
Benignitateq́, alm
Sacræ frui Pronæa.
Vt, cum nihil foren
Produxerit me vt
Ex pulvere vtqúe
Formarit, vtqúe v
Me anhelitu bear
Rationem vt indio
Decoravit vtqúe n
Mediumqúe colloc
Inter polum solum
Partim quidem, v
Intelligentiam eius
Et gloriam perenne
Qui solus est creat
Rerum omnium, h
Partim, vt meum

ὄγκον, παπφ
δέμας τε καὶ
λφμῶνι πῶς
πληρφ φυτ
πλαν δ
ὄφις με παμ
συρίγματ
ἐξῶσε πρὸς
ὅιτῳ πικρῷ
παρβάντα δ
πρὸς ἄγμ' ἐ
οἰκτείρας ὁ π
δεινὸν πεσόν
πλάσης με ὁ
χειρὸς κακῆ
ἐυπλαγχνί
δόξης ἐῆς κε
καὶ δελτικὴν φ
μορφὴν ἐμὴν
εἰς ὕψ ὄφ
ἄξοι τὰ πεινο
ζωὴν δέ μοι

Faſtum, & prema
Humili creatus o
Humi trahensq́ z
Vt me locarit iden
Plantis bonis refe
Pulcerrimoqúe in
Seductor inde Ser
Vt peſſimus ſuis m
Exegerit ſuſurris,
Morſuqúe peſtile
Mandata cum m
Mihi quæ dedit cr
Deinde denuò vt
Lapſu à graui jace
Miſeratus ipſe Pl
Benignitate mirâ,
Effabiliqúe nulli,
Seruauerit recepti
Suâ gloriâ relictâ,
Seruiliterq́ z ſumpt
Humili mea hac ſ
In altum vt eueha
Humilis mea iſta f
Vitaqúe me redona

γύμνωσεν τὴν
τρυφὴν δὲ
καὶ εἴσοδον π
λειμῶν &
θλάπει δὲ
κάρηνα, καὶ
πολύνει Ἰορ
εἰ καὶ θλίβ
αὖθις λυγ
καὶ καρδίην
ὀξυπέροις
πτερώμαι &
συλᾶν νοητὸ
τὸν χεὶρ ἐμ
σώτερα δῶ
εἰ καὶ παθῶν
κάυσων ἐμ
καὶ πυρφόρ
τόξων πικρ
βάλλων ἕως
ἀλλ' ὁ δρόσο
ἐν περσικῇ

Prius ille qua exu
Priſcasqúe delicia
Confert, & illum
Poſtliminio reduc
Vt conterens cereb
Illi ſuum, abluat n
Iordanijs fluentis.
Quamquam me a
Cauda impetens fe
Mihi vulneratqúe
Velocibus ſagittis,
Spoliare meqúe me
Opibus, quibus Dei
Manus alma diuit
Auſu occipit nefan
Quamquam me a
Velut vorace flamm
Affectibus maligni
Et virulenta ab ar
Valido remiſſa ſpicl
Ab uſque vibrat O
Tamen inde libera
Me, rore qui reſper
In Perſico Camino

ὦ αἰδῶν τρι
χέρσον τὲ δ
ἀλὸς πολυρ
ϗ Ἰσραὴλ σ
πολῶσας ἠδ
φαρὼ ἑοῖς σ
ηϗ ἰϗυρῶν
ἔυθρωυσε ὁ
τύτων με ὁ
ὅπως τ' ἄσω
μέγαν πατρ
δόνθ' ἡδονα
ἀσελγέσιν τ
χοίρων τε βο
βόσκφν γένη
ϗ δαιμόνω
ὀλεθρίοις π
ἀνασρεφέν
σπλαγχνίζ
πίπτει τὲ, ϗ
μόσχον θ' ἑο

Puerorum ibi ret
Trigam: aridan
Maris illicò è pro
Suoqúe liberato
Populo, obruit Ph
Crudum, atq; mi
Reciprocante fluc
Docuitqúe, posse f
Quantum libet v
Ferocium hostium
Vt prodigum, pate
Opesqúe decoquen
In turpibus popin
Spurcissimo inqúe
Iamqúe & sues lu
Pascentem, & vna
Et seruitute fœda
Cacodæmonis reui
Statim in viam re
Miseratus excipit
Colloqúe brachia a
Suauissima oscla fi
Vitulumqúe pingu
Epulo optimo instr

σφάπδν γε τ
τάπδ, τευφ
ἄμπαυμ' ἐμ
καλωδύνε τε
δείλαιε ὁ
μάτην τείδω
ψυχήν τ' ἐμὴ
τέυχων τεύχ
ὅπως δέ μ' ὁ
εὐκληρίαν μ
αἰῶνας εἰς αἰ
καλεῖ, ἑορτάζ
σὺν ἀγγέλω
ὁμηγύρε πε
κὴ τάγμασι
σωτήριον βιω
τέλε ποτ' ἐ
ὄψιν τε πεὸς
θεᾶ πατρὸς μ
γόνε τε, ἠδὲ π
μορφῆς μιᾶς
ὑπερτάτης τε
τρισίν γ' ἐνὶ
θεοὺς βροτὸς

Famulos jubet pa
Refici à via vt qu
Labore luctuoso,
Miser antè quem
Frustra terendo v
Animamqúe (eh
Quasi pabulum
Vt me dehinc par
Semperqúe perma
Hereditatem adop
Chorisqúe me ang
Propheticoqúe cœ
Iustorum & agm
Celebrare quo que
Festum perenne v
Et gaudium salut
Cui nulla finis ins
Coràm fruarqúe v
Dei Patris supren
Natiqúe, Spiritus
Trini Dei vniusq
Par in tribus pros
Splendor cui refu
Diuinitate donan

εἵλου]ο τοῦτο
πίστει τὲ τῇ
καὶ χρηστότη
μέλημα τοῦ
ψυχὴ, ἀεὶ
σὶ κόσμου
ἄρις ου, ὁ φ
νυμφῶν ου
ἀκηράτου, χ
τήσουζα σὺν
ἀσωμάτοις,
ἕξῆς ἀεὶ ἀγ
αἰωνίως μθ
γέρας θεοῦ με

Homines id eliger
Fideq́, vera in ips
Et ſanctitate vita
Hæc cura, M
Studiumqúe ſemp
Ornatus hic te ad
Sponſi vt receptu
Cum Mentibus b
Quæ mole corpor
Vincliſqúe ſunt ſo
Lætas agas chore
Vita & fruaris illa
Quæ haud termin
Quam haud atter
Donum Dei ſupre

Εἰς Ναθ

τὸν ἐξ' Α

ξυμθ

Τί ταν

τωικρ

καί μοι δλυ

κρατὸς κατ

λίθον, μόρ

μικρῷ παρε

καὶ δλίψ

μελιῤῥύτοι

ἐπέσχες, ὄ

σαφὲς διδόν

σοφὸν δλέον

τὐναντίον π

φίλῳ δλέον

φίλα φρον

ὄφλημα δλ

ἰσόσγεσιν

HYMN

In Nathanaéle

Atheniensem, q

se cum ipso vi

ne

QVid, ò amice,

Me Tantali

Fato, meoqúe saxu

Capiti insuper gra

Facilè creare mort

Mihi quod queat

Fonte & leporum

Torques graui siti

Num signum id es

At longè oportuit

Aliter profectò, qu

Sophiæ ipse pullus

Fecisse, erga amico

Bonos mage esse an

Aliud tuum esse m

Partesqúe cogitare

Oportuit, tuæqúe

ἤν μοι παρω
ἤν μοι χρα
σπρεπίον καλ
ὄψιν σέθεν
προσῆκε δ
τῶν ἀζύγων
μίμνουσιν οἱ
χρεισοῖο σω
μίμνουσιν οἱ
εἰλικρινεῖ ἔρ
κίνησον ἦν σὺ
ἐμοί γε πολὴν
καὶ νᾶμα δ
γλώσσης σέθ
συνουσίης τ' ἐ
καὶ ἐς κόρον τε
ὅτω φίλω
ἀληθινὸς γενέ
ὅτω νόμοις ὑ
τοῖς τοῦδε συ
εἰ δ' ὅ, ἐγὼ

Promissionis esse
Memorem, mihi i
Quam & litteris
Signum & bonum
Cupido tui videna
Non sic decet profe
Sentire cœlibes, qu
Student manere di
Christi suam ad sal
Fratrumq; caritate
Animo integram r
Hoc tu moue ergo s
Adiutor & mihi es
Linguæ & tuæ fluen
Haurire melleæ da
Tuaque perfrui me
Suaui sodalitate,
Sodalitate dulci,
Quoad satur receda
Ita verus esse amicu
Poteris mihi ac man
Ita legum & esse cus
Potes ista sancientun
Sin autem, ego tacel

ἄλλῳ δ᾽ ἐ
ἐποίσεταί γε
οὐχ ὡς ἐλε

Τοῦ αὐτ
τήριο
ἀκρο

Μέμνη
ἄρρη
ξένον τ᾽ ἄημ
ἴσον γόνῳ κ
μορφὴ τρισ
ὅπαν κρίνῃς
σῶσον πυρός

Alio interim te ag
Reum, & reprehens
Subinde te impeten
Graui, pro vt meren
Qui jura amica fra

HYMN

Supplicans Sanct
non seruata acr
ἐπιμίκ[illegible]ῳ e

MEI memento,
O principio c
Radicis ineffabile g
Et tu Spiritus ambo
Par Natoqúe Patric
Forma trisolaris mi
Me quando judicab
Hei miserum peccat
Eripe ab igne

τὸν σὸν,
ἄλαλκε
δεσμόν
ἐσμῷ λυ
ᾠράψον
ῥόον φυ
ἄτρωτον
ψάλλειν
ἐν ἀπολέ
νεῦσον πο

T

Me cultorem fam
Tuum, atque fluc
Defende, Seruator
Vincla & statim r
Grandis malorum
Nostrum tuoqúe n
Manda libro, atq
Invulneratum ab
Rerum da flumine
Clementiq; annue
Tuam vt canam c
Potentiam atque r
Fini carente seclo.

Finis Marg

ΠΡΟ

ἐμμέτ

Ὀ ς α

παρ

πάτερ Φ

δέχου τε

Δὸς ἐ

αἰεὶ τεὸν σ

σὲ καὶ μό

καί σι μόν

Τεὴ μ

σιλεία καὶ

δὸς ἀμπε

κλάδους τ

Τὸ σ

καὶ πεευμε

ἐν οὐρανῷ

ἔν τε χθονὶ

ORATIO

Ex Græcis Anacre
avunculi cariſ
per Conra
ſ

QVI lucidas pr
Habitas
Pater, eia, liber
Audi preces tuo
Da nomen vſque ſ
Tuum colamus,
Veneremur omn
Tibi ſeruiamus
Regnum tuum bea
Nobis fac aduen
Da palmites qúe
Cæleſti vt inſer
Fortis, benigna ſem
Tua ſancta item
Celſo in polo ſim
Humili in ſolo o

Φορβῆ, π
τὸ σήμερον πα
τό, τ' ἄυριον,
τέκνοισι σῷ δι
Ἄφες δ
ὄικτῳ νιν ἐξαλ
ὡς τῶν πέλας
τὰ πλημμελη
Μηδ' ἐς κ
δεινοῦ τ' ἐπισ
πειρασμῷ, ὡς
ἡμῶν τιν' εἰσεν
Ῥῦσαι δ'
σκέπει χερὸς κ
παναγύλω, π
ἡμῶν τε σῷ τ'
Σὺ δεσπ
κόσμου τ' ἄνα
σοῦ δόξα, κάρ
αἰῶνας εἰς ἀπ

Ἀ

Victum, ô Pater su
Da liberis beni
Tuis, die qui &
Et crastino supe
Fædos remitte lap
Miseratione te
Et proximis su
Remittimus re
Nec nos sine implic
Duræ necessitat
Tentationis, ac
Foret vlla cura
Sed nos tuæ potenti
Protectione dex
Clementer eripe
Nostri tuiqúe te
Nam cuncta tu gub
Dominator vni
Tua gloria atque
Lausqúe omne d

A M

PSALM

creontio

Ο θεὸς
οἵες δ
νομός ἐστι ῥῆ
θεὸς ἀρχὸν
ἐμὲ ὡς οἶν κ
κεκθρημένω
βίον ἀφθον
ὅτι ἐν τόπῳ
ἐπιβόσκομα
ποταμοῦ τε
πυκινὰς νομ
ὑδάτων ῥόῳ
νοερῷ ἐμεῖο
σφαλερὰς
ἐς ἀπαρπιτὸ
νόον ἑλκύων
πάτον αὐτ
θανάτε μέσ

IDEM PS

Rittershusio μετ

minis genere, & di

CL. D. Adolp

An

DEVS ipse pa

Ouium insta

Dominiqúe verba

Mihi pabulum m

DEVS incola ip

Ouis instar vsque

Baculo suo gubern

Neque copia vlla r

Saturo deest mihi

Ad amœna quippe

Viret herba vbi sa

Agit ipse me mina

Salientis vnda ri

Mihi manat ad li

Rigat aridum os, a

Reficitqúe mentis

Iter vt mihi in sal

Sit maximè ac ten

Et in auijs habend

In vallibus reduct

σκιόεντ ⊖
φρένας ὀδ
ῥοπάλῳ τε
ἄφενον διδ
παρέθης ἐμ
λιταροῦ ἐ
κεφαλὴν α
ἔλε ⊖ θεῦ
βίου ἡμέρα
παρὰ δῶμ
ἀεὶ ἔσομα

Vbi regnat horror
Nihil attamen tim
Aduersitatis, vsqu
Mihi dum ipse pra
Pauido viamq; mo
Mihi scipione recta
Animo inde robur,
Solidæ mihiq; vires
Trepidantia ossa fir
Dapibus quoq; adf
Opiparam ac beat
Mihi sternis ipse m
Oculo dolente prau
Frustraqúe eam inu
Nobis beatitatem.
Fragrante balsamo
Calicem insuper cor
Fœcundum, inebria
Comitante me hinc
Dei benignitate
Et gratia perenni
Fruar quousque viu
Palatiumqúe cœli
Habitabo munere ei
In omne ciuis ævum

EIVS.

raphra

Kochio

D*Vlci*

Ducit,

Sic gregis

Pabula

Largificâ,

Nunqu

Floribus o

Et latic

Justitiæ m

Cũ repr

Támq; ad

Gratiæ

Intentatâ

Per noc

Durarem

Indubi

Tu caligan

Né ve d

Me tua sustentat
Curaqúe solati
Vt gregis innocui
Obscuris si qua
Haud aliter tua m
Præsidium est r
Me benè ad instru

Inuida spectabi
Tu tamen haud pa

Et caput vngue
Quoqúe sitim sed
Curarum, vna
Quin mihi te porrò
Fatifer ad plure
Quæqúe dicata tib

Et tua sacra col

JOAN

ra

A *Lme*
Ve

Cui super
Angelic
Cuius & in

Omnipo
Æthera q
Cuius ab
Parce prec

Ne nos j
Quòd si nos
Et sit jud
Quis queat
Vindicis
Non ipsa in
Machina
Quæ mens n

Aut quæ

At certè ille ipse
Iustitiamque
Præmia qui vt m
Supplicia adm
Namque tua est

Et dare nõ dig
Quamquã sat dig
Qui quos non
Ergo tuos placido

Seu seruos mau
Nempe reos, nostr
Ingratæ nimiu
At tua si potius in
Munera præci
Nos sumus, ipsa o

Mox fecit nato
Sed premit, heu, n

Quos fecit nat
Culpa reos fecit : s
Vt tuus in nostr
Nam tua siue alite
Nota suas mu

Maior in e
Illeq́ue p
Qui potuit
Inq́ue cr
Vt malè con
Abluer
Sic amor &
Dat mal
O amor, ò p
O bonita
O amor, ò p
O bonita
Da, precor,
Ardoren
Da, Satanæ
Pœnitet,
Da, precor,
Et tuus i
Vt, cum mo
Ductus
Promissi reg
Non dou

AD DEVM

G. Remi c

Exom

MEA tibi miſe

Medice, tibi Jov

Supera, propatula

Homo tua egeo tu

Tua bona. Sine ſati

Tuus, & aboleat, ag

Mala mea. Peto, ro

tibus animulam: a

Soluëre tibi melos

Meditor. Age, pie I

Patere beniuolus. I

Tibi, bone, pie, plac

HYM

ἄμετρον ex

Augus

MA

ibid

CIves

Regis

Qui est su

Ciuitatis

In cuius æ

Talis const

Iaspis color

Præfert v

Qui inper

Nunquam

Cuius fort

Resistitur

Saphyrus

Cœlesti tro

Designat c

Spem certa

Quorum v

Multum de

Calcedonius inpall
Ignis habet effigien
Subrutilat in publ
Fulgorem dat in n
Virtutem fert fidel
Occultè famulanti
Smaragdus virens
Dat lumen oleagin
Est fides integerrin
Ad omne bonum pa
Quæ nunquam ſcit
A pietatis opere :
Sardonix conſtat ti
Homo fertur interi
Quem denigrat hu
In quo albeſcit caſti
Ad honeſtatis cumu
Rubet quoq; martyr
Sardius eſt puniceu
Cuius color ſanguin
Oſtentat & martyri
Ritè agonizantium
Septus eſt in catalog
Crucis hæret marty

Auricolor
Scintillat
Prætendi
Perfectè
Qui sept
Sacro sple
Betillus e
Vt Sol in
Figurat
Ingenio s
Qui ma
Pulcrae q
Topazius
Eò est pre
Nitore ru
Et aspectu
Contempl
Vitæ demo
Crisopassu
Auricolor
Cuius sple
Flammas
Hæc est pe
Quam nu

Iacinctus est ceruleu
Virore mediastinus,
Cuius decor a sacies
Mutatur vt temper
Vitam signat angeli
Discretione prædita,
Anetistus præcipuus
Colore violaceus
Flammas emittit a
Notulasq; purpurea
Prætendit cor humi
Christo commorien
Hi pretiosi lapides
Carnales signant ho
Colorum varietas e
Virtutum multiplic
Quicunq; his florue
Conciuis esse poterit

SVPPLI
O. M. pr
Eli

DIuinu
Cona
Quant
Nil ind
Vana est
Diuino sine
Oppressa
Mens h
Aut diu
Compre
Nam nemo
Collustra
Diuinun
Numen
Non mo
Splendor, C
Lumen l
Verbum

Et nullum inter
Nostro te insere
Sic fient ea lucida,
Nostroqúe obui
Quæ nobis tene
Et caligo, nisi t
Lux nos irradia
Diuinam quoque g
Aspirato labor
Lætos duc & ad
Quos cuiusque
Vnoquoque requ
Ne noster labor in I
Fructu sit vacu
Ac spem deserat
Sed per nos tua g
Et laus amplifica
Sic patrem & Geni
Et sanctum quo
Clara in luce tue
Et grati celebra
Trinum numine

HYMN

Dei pr

O Dia
Poli,
Saliqúe
Quæ co
Latere te n
Nulliq
Tenebri
Fraudu
Tu, guttæ,
Cæloq
Nosti,
Quot n
Cuiusq vit
Statutu
Hunc tr
Nulli lic
Tu lance iu
Cuiusq
Gaudere
Dolere p

Tu nec mala vnq
Ni de malis ips
Scires bonum.d
Malumq; vert
Solem diei tu patre
Lunamq; matr
Exercitumq; sic
Certis guberna
Tu circulum anni,
Tributum in he
Vt frigus æstum
Amabili mute
Campos liquentes a
Vallo coerces lito
Altosq; monte
Valles profundas
Tu gramen agri &
Vestis, & ornas :
Corvoq; procura
Tu bruta pascis o
Quantò mage hum
Cordiq; curæq; es
Ad imaginem
Christi redempti

Creata cunc
Seruire p
Et vsibu
Hi sunt
Per te sub h
Tenellus
Materi
Gestatus
Per te reatu
Sacri la
Mundi
Ecclesiæ
Per te paren
Ope insti
Studijsq
Et in De
Per te mihi
Aperta
Meum
Vitæ tab
Clam te nec
Cadit ca
Per te su
Vivo eru

Nec me ſub vndæ
Abſorpſit aſti
(Vt plurimos)
Periculoſus per
Nec me per oras e
Et nationes diſ
Subſeſſor aggre
Vita vel exuit
Per te mihi feliciù
Ceſsêre cuncta
Votis meis, & ſſ
Et cogitationib
Si quando conſilij
Inops pependi, e
Tu me expediſti
Dux præiviſti a
Sic qui vehendum
Vaſti per vndas
Totius ignarus
Regit gubernat
Quisquis, quid ex
Factuq̃s quid ſit
Ignorat, is ſe det
Deiq̃s providen

Exorbita
Hæc n
Muta
Nosq;
O quid ti
DEV
Tibi c
Pijs ce
Impar mi
Mise
Benign
Largè
Tu me no
Insign
Mihi
Piam a
Commun
Iugalis
Velut n
Dulces
Tu me &
Seruaq;
Mihiq;
Meisq;

O cælitum Rector,
Sum fabricatus
Magister optim
Perire ne sinas t
Da me tibi confider
Totum tibi me t
Remitte culpas,
Da scandere ad

SVPPLIC
frugibus terræ, & t
vel plunia temp
Deo impetran
Psalmis 64
Ctor

O *Qui tuo luces*
Sole & bonis
Mundumque to
Et rore & imbre
Montes supernè con
Herba atque gra
Venas reples met
Ius atque pacem

Tu panis a
Perfun
Delicta
Verboq
Fac pro tu
Pacis fr
Fruges
Larga
Fœcunda p
Et fulg
Sol, ven
Iussis tu
Bruchos, lo
Quæ fr
Virgam
Ne don
Vermes mi
Nos esse
Natos, p
Seruos e
Tu luce Sol
Panem,
Fac nost
Donis sc

Per Filium nos au
Pluvia & ben
Vel: Sole & se
Annum coro
Et pinguefac
O Rex Sionis, vn
Cuius patet be
Solus preces au
Fac esse nos gra

F I N

AVG
Ex officina typogra

ANNO

АКАДН
007000